

[Kofod-Svendsen]

en for os at se overordentlig vigtig indsats. Det har såmænd ikke altid været et spørgsmål om at få et tilskud; det kan også være et spørgsmål om en afgift, som vi synes virker urimelig, og vi er glade for den viste imødekommenhed på dette område. I nogle tilfælde får det direkte indflydelse på finanslovsforslaget; i et enkelt tilfælde betyder det en efterfølgende lovgivning. Det er ikke kæmpemillionbeløb, men det er et signal, som understreger, hvad vi mener det er væsentligt at lægge vægt på i samfundet, og dér vil vi altså gerne kvittere for imødekommenhed.

Totalt set mener vi, der er tale om en sparsommelig finanslov.

Det sigte, der var regeringens, har vi gerne villet være med til at bevare, men der har skullet foretages nogle justeringer undervejs, ikke i form af, at der bliver brugt flere penge, men at nogle penge bliver brugt anderledes, og den måde, vi gerne vil afsætte fingeraftryk på, er ved at sikre, at der sker nogle omposteringer, men vel at mærke inden for den overordnede økonomiske ramme, som vi kalder økonomisk ansvarlighed.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg kan ikke sige andet, end at jeg har stor respekt for Kristeligt Folkepartis sociale sindelag og sociale forståelse, men jeg må indrømme, at jeg ikke er helt så imponeret, når det gælder partiets evne til at analysere tal, for hvis man bl.a. kigger på kontanthjælpen og alle disse dramatiske avishistorier om misbrug, mange børn, og hvad ved jeg, så er sandheden jo, at disse historier næppe vedrører en promille af de mennesker, der får kontanthjælp. Derfor har Kristeligt Folkepartis indsats i forbindelse med finansloven på dette område været, at for at undgå én uhensigtsmæssighed rammer man måske 99 sagesløse familier.

Ifølge de tal, vi har fået fra socialministeren i forbindelse med spørgsmål i udvalget, var der i 1987 små 90.000 familier med flere børn, som fik kontanthjælp. Af disse var der 22.000, som havde 2 børn, og de rammes altså af det, som hr. Kofod-Svendsen har været med til. Det imponerer mig ikke. Den ene side er moralen, men den anden side er – som Bertolt Brecht også har sagt – hvad skal man have at spise? Jeg vil gerne høre, hvordan hr. Kofod-Svendsen får disse ting til at hænge sammen.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om jeg forstod det ret, at Kristeligt Folkeparti i høj grad både mener og prioriterer, at børn af bistandsklienter har brug for at være i en daginstitution et vist antal timer om dagen, for sådan hørte jeg ordene, men jeg vil gerne have hr. Kofod-Svendsen til at bekræfte det.

Og så vil jeg gerne høre, hvordan Kristeligt Folkeparti vil sikre, at disse familier får en jordisk – for det er jo det, vi snakker om i denne sal – chance for at betale dette daginstitutionstilbud.

Jeg har forstået, og jeg har også kunnet læse i betænkningen, at der er afsat 100 mio. kr. til et eller andet, nogle meget svævende ting, som ligger langt ude i fremtiden. Der er end ikke en deadline fra en socialminister, som vi har oplevet hverken sadler eller rider fra den ene dag til den anden.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil godt spørge lidt til Kristeligt Folkepartis sådan mere kulturelle sindelag, og baggrunden for det er, at jeg har forstået det sådan, at der skal spares 25 mio. kr. på fritidsundervisningen. Er hr. Kofod-Svendsen klar over, at det svarer til cirka en tiendedel af statens udgifter til fritidsundervisningen? Og er hr. Kofod-Svendsen klar over, at der er omkring 800.000-900.000 voksne mennesker, der hvert år går til fritidsundervisning, som de betaler ganske meget til selv?

Vi har nogle meget fornemme principper vedrørende vores folkeoplysningslovgivning, og derfor er både jeg og – har jeg forstået – kulturministeren, som desværre ikke er her lige nu, lidt usikre over for, hvordan man i så stor en virksomhed, hvori så mange mennesker deltager for et så forholdsvis beskedent beløb som 250 mio. kr., hvilket er statens udgifter til fritidsundervisningen, kan finde 25 mio. kr i besparelse.

I Kristeligt Folkepartis bidrag til finanslovsforslaget nævnes f.eks. jagtkurser. Jeg ved ikke, om det er så fornuftigt at spare på jagtkurser. Som fru Ingerlise Koefoed sagde i søndags i Landstingssalen, var det måske et af de kurser, som var allervigtigst, for hvis folk vil ud at skyde, er det jo meget godt, at de ved, hvordan man skal gøre det, så de ikke går og plaffer hinanden ned.